

[Socialministeren]

formning, vil tiden jo så vise, men der var i hvert fald meget stor interesse for, at vi fik nogle forenklede regler, og så må vi gå ind i et konstruktivt samarbejde.

Hermed sluttede forhandlingen.

Afstemning

Lovforslagets overgang til anden behandling vedtoges uden afstemning.

Formanden:

Jeg foreslår, at lovforslaget henvises til Socialudvalget. Hvis ingen gør indsigelse mod dette forslag, betragter jeg det som vedtaget. (Ophold). Det er vedtaget.

Den næste sag på dagsordenen var:

9) Første behandling af lovforslag nr. L 28:

Forslag til lov om ændring af lov om social bistand. (Betaling for varig praktisk hjælp og præcisering af kommunernes forpligtelse til at sørge for døgntilbud).

Af socialministeren (Else Winther Andersen).

(Fremsat 2/10 91).

Lovforslaget sattes til forhandling.

*Forhandling***Jørn Pedersen (S):**

Lovforslaget indebærer to ting: indførelse af betaling for varig praktisk hjemmehjælp og en præcisering af kommunernes forpligtelse til at sørge for et døgntilbud. Det kan i dag være en historisk dag, fordi det i dag kan være dagen, hvor vi tager afsked med det velkendte danske begreb hjemmehjælp. Fremover skal der, hvis lovforslaget ender med at blive vedtaget, tales om varig praktisk hjælp, som der skal kunne betales for, og varig personlig hjælp, der skal være gratis, men fremover skal man altså hele vejen i systemet skelne imellem to former for hjælp. Det skal man gøre i det private hjem, og det skal man gøre på de plejehjem, der er omfattet af forsøgsordningen med udbetaling af pensioner.

Fra Socialdemokratiets side er vi ikke et øjeblik i tvivl om, at alene her har vi første led, hvor det kan give forvirring, forvirring for brugerne og forvirring for dem, der skal være administratorer af det, og forvirring for dem, der skal udføre det i hverdagen.

Man har så betalingsmodellen, der siger, at man kommer til at betale 100 kr. om måneden, hvis man har en indtægt på ca. 24.000 kr. ud over sin pension, stigende op til 1.000 kr. om måneden, hvis man har en indtægt på ca. 250.000 kr. Det afgørende her er bl.a., at betalingen afhænger af personens indtægt og ikke den ydelse, personen modtager i form af hjælp. Igen er man her fremme ved noget, der er meget lidt gennemskueligt for brugerne. Det må være svært for mange af brugerne at forstå den forskel, der vil være i ydelse. I praksis vil det betyde, at der for to naboer for det samme beløb pr. måned kan være meget stor forskel i de ydelser, de får. 10 timer koster det samme som 8 timer, populært sagt.

Man kunne spørge sig selv: Er det her lovforslag lavet, for at kommunerne skal have nogle flere indtægter, så de har større chancer for at betjene de borgere, det jo til syvende og sidst drejer sig om? Sådan er det også, når man læser begyndelsen af lovforslaget, men ikke ret meget længere nede på siden finder man ud af, at det bliver modregnet i bloktilskuddet. Dermed må vi jo konstatere, at kommunerne får besværet med at administrere ordningen, med at forklare urimeligheder og med at forklare alle de forskelle, der ligger i det system.

Naboer kan have forskellige oplevelser med dette lovforslag. På plejehjemmene, hvor man har forsøgt med pensionsudbetaling, vil man opleve, at inden for murene er der store forskelle. Det er ikke nemt at håndtere.

Desuden vil forslaget, selv om der står det modsatte i bemærkningerne, betyde samspilsproblemer. Der vil være visse grupper eksempelvis, der har en indtægt, der nærmer sig de 24.000 kr., som vil blive ramt meget hårdt her. Det er vel næppe det, der plejer at være regeringens holdning, når man taler om de menesker, der har sparet op til deres alderdom. Det er da noget, man i andre situationer taler om som en god ting.

Om præcisering over for kommunerne vil jeg sige, at det er ganske udmærket. Det svarer nøje til Socialdemokratiets tanker om borger-